

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 decembrie 2025

orașul

Leova

Judecătoria Hîncești (sediul Leova), instanță în componență:

președintele ședinței, judecător

Nicolae Zaharia

grefier

Ana Butnaru

cu participarea:

Contestatorului

Furtuna Valentina

În lipsa:

Agentului constatator

Macaria Gheorghe

examinând în ședință de judecată publică cauza contravențională la contestația depusă de către Furtuna Valentina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator privind aplicarea sanctiunii conform procesului-verbal nr. MAI06 ***** din 12.09.2025 în baza art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional al RM,

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de 01 octombrie 2025 până la 12 decembrie 2025

Asupra materialelor și probelor prezентate, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 12 septembrie 2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Macaria Gheorghe a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI06 ***** cu privire la contravenția prevăzută de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, la data de 10.09.2024, ora 16:00-17:00: "Cet. Furtuna Valentina a pretins și a acceptat personal în calitate de alegător, a privilegiilor, bunurilor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine în scopul exercitării sau al neexercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor."

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Macaria Gheorghe, adoptată la data de 12 septembrie 2025, Furtuna Valentina a fost sănctionată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25000 lei.

La 25 septembrie 2025, contravenienta Furtuna Valentina a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, Macaria Gheorghe, adoptată la data de 12 septembrie 2025, invocând faptul că agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47¹ Cod contravențional.

Respectiv în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă necită, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sănctionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sanctiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcăt principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin

aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Contravenienta Furtuna Valentina în ședința de judecată a susținut contestația și a solicitat admiterea acesteia, nu înțelege pentru ce a fost sancționată, nr. de telefon ***** este al soțului său, ea nu se folosește de acest număr.

În ședința de judecată, agentul constatator Macaria Gheorghe nu s-a prezentat, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată. Prin cerere a solicitat examinarea contestației în lipsa sa.

Prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Audiind opinia participantului la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În sensul art. 395, alin. (1), p. 2), și alin. (1¹) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394, alin. (1¹).

Cât privește termenul depunerii contestației.

Potrivit alin. (1), art. 448 al Codului contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹, alin. (8).

La data de 25 septembrie 2025, prin intermediul agentului constatator, contravenienta Furtuna Valentina a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova Macaria Gheorghe din 12 septembrie 2025.

Astfel, instanța de judecată consideră că contestația este depusă în termenul prevăzut de alin. (1), art. 448 Cod contravențional al RM.

Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit procesului-verbal instanța atestă că, Furtuna Valentina este învinuită de către agentul constatator precum că, la data de 10.09.2024, ora 16:00-17:00: "Cet. Furtuna Valentina a pretins și a acceptat personal în calitate de alegător, a privilegiilor, bunurilor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine în scopul exercitării sau al neexercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor."

Prin decizia agentului constatator adoptată la 12 septembrie 2025, Furtuna Valentina a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalent a 25000 lei.

Contravenienta Furtuna Valentina, nefiind de acord cu decizia agentului constatator din cadrul IP Leova Macaria Gheorghe, adoptată la data de 12 septembrie 2025, a contestat-o.

Examinând materialele dosarului contravențional în raport cu temeiurile de drept material

și procesual care guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată consideră că procesul contravențional urmează a fi început din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 8 Cod contravențional, stabilește că, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, decizie privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimisere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Instanța conchide că, persoana sancționată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta proporționalitatea dintre scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În legislația națională, ca și în cea a altor state europene (spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă și Slovacia), contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arrestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecuțării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanții procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, potențul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 **** din 12 septembrie 2025.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și sancțiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

Astfel, se atestă că, agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

În continuare instanța de judecată, verificând temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată conchide următoarele.

Potrivit prevederilor art. 375 Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interprează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.(Ziiibergel împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angei împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Sub aspectul temeinicieei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatorul. (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenție trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției.

Astfel, în Hotărârea pronunțată în cauza Saiabiaku contra Franței, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

Sub aspectul temeinicieei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatorul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiții care în accepțiunea instanței au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatațe prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrисurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corporile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatăriile tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientei Furtuna Valentina, în comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 ***** din 12.09.2025 (f.d.13);
- Raportul Șefului SSP al IP Leova, comisar Sergiu Casapu din 08.04.2025 (f.d.15);
- Copia scrisorii din 07 aprilie 2025, adresată Șefului Inspectoratului de Poliție Leova, prin care se solicită informarea zilnică a rezultatelor obținute aferent materialelor ce rezultă din procesul contravențional RAP01433516 (f.d. 16-17);
- Raportul de analiză Informațional – Criminală (f.d.18-25);
- Raportul ofițerului de investigații al BCG al SOO al IP Cahul, Denis Dermenji, (f.d.27);
- Extras în care este indicat: Identificator, Destinatar, data/ora, tipul de sms(f.d.29). La examinarea acestui înscris, instanța nu a putut stabili calitatea acestuia, sursa de proveniență sau titlul acestuia;
- planșă fotografică(f.d.30).

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reiesind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, cercetând probele din cauza contravențională, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe concludente și pertinente întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, nu a demonstrat vinovăția lui Furtuna Valentina de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat potențul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate. În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este

caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amendă este un mijloc de constrângere a potențului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzată potențul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, aceasta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstreate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu sunt suficiente probe, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Furtuna Valentina a comis fapta încriminată.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alinajele anterioare agentul statului nu a administrat suficiente probe care să permită formarea unei concluzii certe că, Furtuna Valentina a comis fapta stabilită de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional: "Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale."

În speță s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal seria nr. MAI06 ***** din 12 septembrie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Leova, petenta Furtuna Valentina a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, în baza art. 47¹ alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia: "*La data de 10.09.2025, ora 16:00-17:00 cet. Furtuna Valentina a pretins și a acceptat personal în calitate de alegător, a privilegiilor, bunurilor sub orice formă care nu i se cuvin, pentru sine în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.*"

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Procesul - verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47¹ Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată potentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina potentului, instanța constată că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat prin probe pertinente și concludente, astfel încât în favoarea potentului acționează principiul indubio pro reo.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională, nefiind prezentate probe care să demonstreze indubitabil vinovăția potentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Instanța de judecată reține că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Or, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile Codului contravențional.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Furtuna Valentina a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, Furtuna Valentina a primit careva mijloace financiare.

Mai mult, instanța reține că una din probe constituie extrasul din fișierul excel în care este indicat Identifier – PSB, Destinatar – 78272745, Data – 4 – 10.09.2024 și 1 – 10.27.2024, Tipul SMS – SMS de intrare. La caz, agentul constatator nu a demonstrat care este legătura cauzală a înscrisului prezentat cu învinuirea adusă lui Furtuna Valentina.

În fapta constatată nu este indicat că Furtună Valentina a pretins și a acceptat privilegii prin intermediu sms – urilor, din materialele cauzei și anume: Raportul inspectorului superior Denis Dermenji din 01.08.2025; planșa fotografică anexată de către Inspectoratul de poliție și declarațiile contravenientei în sala de judecată, se constată că nr. de telefon ***** îi aparține de facto lui Furtună Andrei.

Mai mult, în procesul verbal cu privire la contravenție, agentul constatator indică la rubrica timpul săvârșirii – ziua 10, luna 09, anul 2024, deși conform extrasului anexat la materialele cauzei, este indicat că au intrat sms-uri la data – ziua 09, luna 10, anul 20224 și la data – ziua 17, luna 10, anul 2024.

Instanța de judecată ține să menționeze și faptul că procesul – verbal cu privire la contravenție, deși a fost încheiat în absența petiționarei Furtuna Valentina, martorul nu a semnat procesul verbal.

Față de cele precizate, instanța a reținut că în cauză există dubii care nu poate fi înălțurate

prin administrarea altor probe, dubii de care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înălțurate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare expropriis sensibus agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, instanța de judecată conchide că în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui Furtuna Valentina, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Se reține că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată începează procesul contravențional.

Din motivele expuse în prezența hotărâre, deoarece în speță în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, în situația în care probele din dosar nu sunt în măsură să demonstreze că în acțiunile lui Furtuna Valentina ar fi existat elementele contravenției stabilite de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, instanța de judecată, pornind de la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional coroborat cu art. 461 Cod contravențional, consideră necesar de a înceta procesul contravențional, intentat în baza procesului verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 ***** din 12 septembrie 2025, prin care lui Furtuna Valentina i se incriminează comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional în legătură cu faptul că în acțiunile ultimului nu este întrunită fapta contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 - 462 Cod contravențional al RM, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestația depusă de către Furtuna Valentina, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 ***** și decizia agentului constatator din 12 septembrie 2025, întocmit în temeiul art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Se începează procesul contravențional pornit în privința lui Furtuna Valentina, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, și care prin decizia agentului constatator, din 12 septembrie 2025, a fost supus sanctiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Leova.

Președintele ședinței,
Judecător
Zaharia

Nicolae